

summer paa mange væsentlige Punkter kunne indskrænktes. Jeg fastholder altsaa bestemt, at naar det dreier sig om en Opgjørelse af Forholdet mellem Indtægter og Udgifter, en Finansopgjørelse, som har Betydning for Skatterne, som har Betydning for den staaende Befolkning, da er der kun en eneste Opgjørelse, som er korrekt, gennemskuelig og forsvarlig, og det er netop den, der simpelthen sammenigner de ordinære Indtægter med de ordinære Udgifter, og derefter fastholder jeg, at det ordinære Indtægtsoverskud, som denne Finanslov viser, og som den vil vise nu ved Udgangen af 3die Behandling, er 8,500,000 Kr. Dersom jeg derimod vil gjøre Spørgsmaalet om Statens Formuefremgang eller Ake-Formuefremgang op — et Spørgsmaal, der ikke staar i nogen Forbindelse med Skattereformer — da er jeg enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber), at det bør gjøres op paa den Maade, som vi sædvanligvis have opgjort det paa, nemlig ved at regne Udgifterne paa § 27 halvt som Udgift og halvt som Formuefremgang; men ogsaa da ville vi forøvrigt faae et betydeligt Overskud, nemlig et Overskud af 5 Mill. Kr., der tilstrækkelig vil ikke blot begrunde Stattendættelser, men efter min Mening endog nødsage til at gaa til saadanne. Men hele denne Betragtning tillægger jeg, som sagt, ikke i denne Sammenhæng Betydning; det, som det her kommer an paa, er det, jeg har tilladt mig at fremsætte. Hvor forunderligt det ærede Medlems Betragtning af, hvorledes Statsindtægterne bør anvendes, overhøvedet nu er, det synes jeg nærmest maa fremgaa for dem, der erindre, hvorledes Stillingen var i 1871, da Finansminister Jønger forelagde Forslag til Lov om Anlæg af jydsk Jernbaner, og hvor han udtrykkelig fordrøede, at disse Jernbaner skulde anlægges af de ordinære Statsindtægter og gjorde det til Kabinetsspørgsmaal, at en saadan Anvendelse af de ordinære Statsindtægter fandt Sted, da var det netop den Side, som det ærede Medlem nærmest repræsenterer, i Forbindelse med andre Medlemmer af Thinget, der dannede et Flertal og forkastede denne Ministers Forslag og derved tvang ham til at træde tilbage fra Regeringen. Derigjennem slog man altsaa den Sætning fast, som der iøvrigt ikke bør være nogen Tvivl om, at saadanne Anlæg som af Jernbaner bør ske af Statsformuen, men ikke af Statsindtægterne; de bør være en Formuesanvendelse og ikke en Indtægtsanvendelse, og naar Spørgsmaalet er, om vi have for flere Indtægter, da har det meget Lidt at sige, hvorledes Formuen skal anvendes, det kommer an paa, hvorledes Indtægterne skulde anvendes. Dersom kan jeg ogsaa ganske slutte mig til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber), der endte sit Foredrag med at sige, at den nuværende finansielle Status indeholder et stærkt Krav til alle dem, der have nogen Indfly-

belse derpaa, om at virke hen til, at Befolkningen befries for de ubillige, unyttige og Omsætning, Industri og Handel hæmmende Byrder, der ligge paa den, igjennem en Nedfattelse af Statsindtægterne, der spæter til Krigsskattoldens Veløb. — Den høitærede Finansminister udtalte sin Forudring over, at man ikke havde fundet det rimeligt og naturligt, at han opstillede sin Fordring om Dyrtdstillæg paa Finansloven. Jeg skal slet ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvor Dyrtdstillaget skal staa; men det kan ikke bestrides, at den Omstændighed, at Dyrtdstillaget nu iaar opføres paa Finansloven ved dens tredje Behandling, har givet denne Sag en ganske eiebommelig Karakter; thi jeg kan overhøvedet ikke tro, at Nogen, der har fulgt denne Sags Udvikling, virkelig er i stand til at gjøre den meget fine Distinktion, som den høitærede Minister har gjort mellem Dyrtdstillæg og Lønningstillæg. Det er den fortløbende Befrættelse fra den høitærede Ministers Side for at føre en Lønningforbedring igjennem, der har givet sig Udtryk ogsaa gjennem dette Forslag nu, saaledes opfatter jeg det, og jeg tror ikke, det kan opfattes anderledes. Nu vil jeg spørge, hvorledes er denne Sag for kort Tid siden endt? Ja, dermed, at det blev konstateret, at der imellem de to Thing var en væsentlig Uoverensstemmelse, som havde tilfølg, at Jælesudvalgets Arbejder ikke førte til noget Resultat. Efterat dette nu er slet, og efterat det altsaa, forekommer det mig, maa være blevet klart for den høitærede Minister, at der paa dette Omraade er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem Thingene, fremsætter den høitærede Minister ved Finanslovens tredje Behandling et Forslag, som, hvis vi nu optage det paa Finansloven, efter vor Opfattelse maa føre til en Konflikt eller Strid paa Finansloven. Dette er en væsentlig Grund for mig til at fraraade at optage dette Forslag paa Finansloven. Vor Politik har bestandig gjennem en Række af Aar været den at undgaa Angreb paa Finansloven fra vor Side, og det er den Politik, vi ligeledes iaar have fulgt. Vi have derfor paa de Punkter, hvor der kunde være Tale om at gjøre nye Anskuelser gjældende, men hvor disse nye Anskuelser vilde have ført til en Strid paa Finansloven, holdt os tilbage, og den Stilling, som jeg og den Gruppe, jeg har den Ære at føre Ordet for, har indtaget, har gennemgaaende været den, at give Finansloven saaledes, som den bestaaende finansielle Praxis førte det med sig, med de Bevillinger, der vare givne i de foregaaende Aar. Samtidig dermed have vi imidlertid gjentagne Gange erklæret, at, skjøndt vi anse det for urigtigt at fremkalde en Strid paa Finansloven, paa Grund af de konstitutionelle Bønsfeligheder, der kunde opstaa som Følge deraf, saa anse vi det ligeledes for urigtigt at vige tilbage, naar der fra anden Side reises Strid mod os paa Finansloven. Den, der paa Finans-